

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-1008/2024-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Ani Ćosić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Suzane Balaž, Mrkšina ulica 22, Zagreb, OIB: 09621844485, koju zastupa punomoćnik Dražen Ivanić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika, Croatia osiguranje d.d., V. Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 8. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, 15. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku, Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, da tužiteljici Suzani Balaž, OIB: 09621844485, na ime naknade štete isplati iznos od 731,60 eura i to:

- iznos od 628,00 eura na ime povrede prava i osobnosti,
- iznos od 103,60 eura na ime tuđe pomoći i njege,

sve sa zateznim kamatama koje na navedene iznose teku od 5. srpnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"Nalaže se tuženiku, Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, da tužiteljici Suzani Balaž, OIB: 09621844485, na ime naknade štete zbog povrede prava osobnosti isplati iznos 2.172,00 eur sa zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 5. srpnja 2023. do isplate."

III. Odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"Nalaže se tuženiku, Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, da tužiteljici Suzani Balaž, OIB: 09621844485, na ime naknade štete s naslova imovinske štete za

potrebnu tuđu pomoć i njegu isplati iznos 124,00 eur sa zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 17. ožujka 2023. do isplate.

IV. Odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se tuženiku, Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, nalaže da tužiteljici Suzani Balaž, OIB: 09621844485, isplati zakonske zatezne kamate koje su tekle na iznos od 103,60 eura od 17. ožujka 2023. do 4. srpnja 2023. kao neosnovan.

V. Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi kako je stradala u prometnoj nesreći koja se dogodila 04. siječnja 2023. u 21.31 sati u Dubravi, Grabrec, Grabrec 28 i to kao putnik u osobnom automobilu reg. oznake BJ-841-HV. Navodi kako je na dan štetnog događaja bila na adresi Brezje 46, te da je osiguranik tuženika Franjo Josip Horvat neplanirano navratio i ponudio se da je odveze do obližnje trgovine. Prometnu nesreću skrivio je upravo osiguranik tuženika Franjo Josip Horvat iz Grabika, Grabik 54A, OIB 87937007000, koji je upravljao osobnim automobilom marke „Volkswagen“, reg. oznake BJ-841-HV, broj police 010916094634 na način da je uslijed neprilagođene brzine kretanja izgubio nadzor nad vozilom te sletio izvan ceste udarivši u putni jarak pored kolnika, kojom prilikom je od siline udarca pukao sigurnosni pojas kojim je bila vezana tužiteljica Suzana Balaž, te je ista ispala iz vozila kroz vrata koja su se otvorila, pri čemu je zadobila teške i po život opasne tjelesne povrede. U svezi opisanog štetnog događaja službenici Policijske postaje Vrbovec izvršili su očevid i utvrdili činjenično stanje, te su zbog izazivanja prometne nesreće protiv osiguranika tuženika Franje Josipa Horvata podnijeli kaznenu prijavu OKDO Zagreb zbog kaznenog djela iz čl. 227. KZ-a. U toj prometnoj nezgodi tužiteljica je zadobila teške tjelesne ozljede, te je odmah nakon prometne nesreće vozilom HMP odvezena u KBC Dubrava gdje joj je ukazana liječnička pomoć. Kao posljedica zadobivenih ozljeda tužiteljica bolove osjeća i danas oko svih svakodnevnih aktivnosti. Navodi kako su joj od operativnog zahvata na leđima zaostali su ožiljci i to dva manja s po dva šava i dva veća s tri i četiri šava, a što je drugima vidljivo povremeno. Ožiljci u vlasištu nisu vidljivi, ali je vidljiva blago promijenjena boja kože kod lijevog oka – crvenilo na ozlijeđenom mjestu. Zbog povreda zadobivenih u prometnoj nesreći tužiteljica i danas provodi terapije i kontrolne preglede i nadalje osjeća ozbiljne posljedice ozljeđivanja, nije u mogućnosti duže vrijeme hodati ili stajati, osjeća poteškoće kod sagibanja, ne može podići bilo kakav teži teret. Obzirom na sve navedeno tužiteljica potražuje kao pravičnu naknadu u smislu odredbe čl. 1100. ZOO-a zbog povrede prava osobnosti u iznosu od 14.750,00 EUR. Nadalje navodi kako je 05. srpnja 2023. podnijela tuženiku zahtjev za naknadu štete te je tuženik zahtjev tužiteljice ocijenio pravno osnovanim u iznosu od 4.500,00 EUR s naslova naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti, te 378,00 EUR s osnova tuđe pomoći i njege odnosno ukupno 4.878,00 EUR, a što je umanjio za 20% doprinosa tužiteljice nastanku štete zbog pristanka na vožnju sa alkoholiziranim vozačem, te je kao nesporno isplatio tužiteljici novčani iznos od 3.902,40 EUR 04. prosinca 2023.. Stoga, tužiteljica smanjuje svoj zahtjev za nesporno uplaćeni novčani iznos od 3.902,40 EUR, te potražuje 10.847,60 EUR zajedno sa zateznim kamatama od 5. srpnja 2023. do isplate kao i troškove postupka sa zateznim kamatama od dana presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje nastanak štetnog događaja kao i činjenicu da je automobil registarskih oznaka BJ841-HV bio osiguran kod tuženika po polici osiguranja broj 010916094634, kojom policom je ugovoreno obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti. Tuženik ističe prigovor doprinosa tužiteljice nastanku štetnog događaja i visini štete budući da je tužiteljica svjesno pristala na vožnju s vozačem koji je bio pod utjecajem alkohola, kao i zbog činjenice da tužiteljica nije bila sigurnosnim pojasom. Tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva, ne osporava da se tužiteljica obratila tuženiku s odštetnim zahtjevom 5. srpnja 2023. te je tuženik u mirnom postupku temeljem dostavljene dokumentacije, utvrdio visinu štete u iznosu od 3.902,40 EUR, koji iznos je u cijelosti isplatio. Isplatom navedenog iznosa, tuženik smatra kako je u cijelosti ispunio svoju obvezu prema tužiteljici, slijedom čega osporava i tijek zakonskih zateznih kamata na neimovinsku štetu, sve iz razloga što je tuženik u mirnom postupku u potpunosti ispunio svoju obvezu pa samim time nije ni pao u zakašnjenje. Također se osporava i zatraženi tijek zakonskih zateznih kamata na imovinsku štetu koju tužitelj potražuje na ime tuđe pomoći i njege, a sve budući da se radi o nerepariranoj šteti pa se zakonske zatezne kamate na istu mogu računati jedino od dana kada njezina visina bude utvrđena odnosno od dana presuđenja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i tužiteljicu obvezati da tuženiku naknadi trošak sudske pristojbe.

3. Podneskom od 30. siječnja 2025. tužiteljica, nakon provedenog medicinskog vještačenja specificirala tužbeni zahtjev na način da potražuje iznos od 2.800,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama od 5. srpnja 2023 do isplate po osnovi naknade štete zbog povrede prava osobnosti, 227,60 eura sa zateznom kamatom tekućom od 17. ožujka 2023. do isplate po osnovi tuđe pomoći i njege, kao i troškove postupka sa zateznim kamatama od dana presuđenja do isplate.

4. Na raspravi održanoj 8. travnja 2026. tužiteljica je priznala 20% svog doprinosa u odnosu na alkoholiziranost.

5. Tijekom postupka pročitane su isprave dostavljene u spis i to: zapisnik o očevidu PU Zagrebačke, PP Vrbovec klasa: 211-08/23-4/270 od 25. ožujka 2023. (list 7-10), dopis PU Zagrebačke, PP Vrbovec od 7. ožujka 2023. (list 11), medicinsku dokumentaciju (list 12-30), odštetni zahtjev od 5. srpnja 2023. (list 31-34), dopis tuženika od 10. srpnja 2023. i 4. prosinca 2023. (list 35, 36-37), izvadak po transakcijskom računu od 4. prosinca 2023. (list 41), provedeno je medicinsko vještačenje po stalnom sudsko vještaku dr. Jakši Filipoviću (list 49-52), saslušana je tužiteljica (list 60-61), od Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu pribavljena je preslika spisa Kir-DO-31/2024 (preslika spisa prileži u pomoćnom omotu spisa), te je saslušan svjedok Franjo Josip Horvat (list 90).

6. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. dalje: ZPP) sud je ocijenio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

7. Predmet spora je naknada štete (neimovinske i imovinske za tuđu pomoć i njegu) koju je tužiteljica pretrpjela zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nezgodi koja se

dogodila 4. siječnja 2023. u kojoj je tužiteljica sudjelovala kao putnica u osobnom vozilu registarske oznake BJ-841-HV.

8. Među strankama nije sporna aktivna i pasivna legitimacija, nastanak štetnog događaja. Nadalje, nije sporno da je tužiteljica tuženiku podnijela odštetni zahtjev 5. srpnja 2023. te da je tuženik prije podnošenja tužbe 4. prosinca 2023. isplatio tužiteljici iznos od 3.902,40 EUR. Također, tužiteljica je na raspravi održanoj 8. travnja 2026. priznala svoj doprinos od 20% u odnosu na pristanak na vožnju sa osobom u alkoholiziranom stanju. Među strankama nije sporno da je kod tužiteljice zaostalo naruženje.

9. Sporna je visina štete, odnosno je li isplatom navedenog iznosa tužiteljici u cijelosti nadoknađena pretrpljena šteta, kao i tijek zateznih kamata, te doprinos tužiteljice nastanku štetnog događaja i visini štete budući je tužiteljica pristala na vožnju s vozačem koji je bio pod utjecajem alkohola, te zbog nevezivanja sigurnosnog pojasa.

10. Vezano za doprinos tužiteljice nastanku štetnog događaja i visini štete sud je proveo dokaz saslušanjem svjedoka i tužiteljice kao stranke.

11. U svom iskazu tužiteljica je izjavila da je predmetnog dana bila sa ukućanima u vikendici na adresi Brezje 46, te da su im neplanirano navratili gosti, između ostalih i Franjo Josip Horvat. Kako je trebalo otići do trgovine, Franjo Josip Horvat se ponudio da je odveze, a nesreća se dogodila svega pet minuta nakon polaska. Navela je da je bila vezana sigurnosnim pojasom, te joj je upravo pojas polomio rebra. Izjavila je da nije primijetila da bi Horvat bio pod utjecajem alkohola, niti je osjetila miris alkohola. Istaknula je da je slabovidna osoba, s 10% vidne sposobnosti no zna da nisu išli uobičajenom cestom već nekom drugom. Navela je da je Horvat boravio u vikendici svega oko jedne minute. Potvrdila je da i danas trpi posljedice nesreće: uzima lijekove za bolove, ima teškoće pri dizanju ruku, stajanju i sjedenju, što joj je otežalo trudnoću i otežava brigu o djetetu. Naglasila je da je ožiljci jako smetaju te da ih se ožiljke te ih se stidi. Pomoć i njegu su joj pružali ukućani, najviše majka.

12. Tuženik je prigovorio iskazu tužiteljice obzirom da iz dokumentacije u spisu proizlazi kako je pojas tužiteljice bio otkopčan, te je ista bila pod utjecajem alkohola.

13. Svjedok Franjo Josip Horvat je dao iskaz koji je u bitnom dijelu suprotan iskazu tužiteljice. Naveo je da je na dan štetnog događaja otišao do vikendice tužiteljice s kojom je tada bio u vezi, te da su se dogovorili da odu kod njega doma. Naveo je da su zajedno otišli u kafić, a potom u još nekoliko kafića i popili nekoliko gemišta, pri čemu je pila i tužiteljica. Izjavio je da mu je tužiteljica već tada prijetila da će mu uzeti ključeve i sama voziti, te da on uopće nije siguran da li je on vozio. Izjavio je da ni on ni tužiteljica u trenutku nesreće nisu bili vezani sigurnosnim pojasom te da se auto dosta okretao pri nesreći, a oboje su zadobili ozljede. Svjedok je naveo da su on i tužiteljica imali interni dogovor da kažu da je on vozio kako bi ona dobila odštetu. Istaknuo je da tužiteljicu nije vodio u dućan već kod njega doma te da je od dolaska u vikendicu do polaska autom proteklo oko sat vremena. Uz njega i tužiteljicu u kući je tada bilo još dvoje ljudi. Svjedok je naveo kako više nije ni u kakvim odnosima sa tužiteljicom, nakon nesreće ju je neko vrijeme posjećivao i u bolnici i u vikendici gdje je neko vrijeme stanovao, ali su vezu ipak prekinuli. U kaznenom postupku je dao iskaz u policijskoj postoji te je u tom postupku proglašen krivim.

14. Tužiteljica je prigovorila iskazu svjedoka u cijelosti, ali i priznala 20% doprinosa tužiteljice u odnosu na pristanak na vožnju s osobom u alkoholiziranom stanju.

15. U odnosu na prijedlog tužitelja da se tužiteljica i svjedok suoče, valja reći kako je sud takav dokazni prijedlog odbio rješenjem od 8. travnja 2026. (list 91 spisa). Naime, i tužiteljica i svjedok su već iskazivali pred sudom, te su stranke imale pravo i mogućnost postavljati pitanja na svakom ispitivanju, a suprotstavljenost iskaza svjedoka i tužiteljice sama po sebi ne nameće obvezu sučeljavanja. Osim toga, sud je mišljenja kako bi takav dokazni prijedlog predstavljao nepotrebno odugovlačenje postupka te da u konačnici ne bi mijenjao ishod spora.

16. U odnosu na iskaz tužiteljice potrebno je istaknuti kako sud isti ne prihvaća obzirom je suprotan dokumentaciji koja prileži spisu i drugim provedenim dokazima. Naime, iz dokumentacije koja prileži spisu i to ambulantnog nalaza Objedinjenog hitnog bolničkog prijema KB Dubrava (list 14 spisa) proizlazi kako je u trenutku zaprimanja na hitni bolnički prijem nakon nesreće tužiteljica bila alkoholizirana što upućuje na istinitost navoda svjedoka da su neposredno prije nesreće zajedno konzumirali alkohol. Osim toga, kao stranka u sporu, tužiteljica je osobno zainteresirana za ishod ovog postupka te je iskazivala s jasnom tendencijom pogodovanja vlastitom tužbenom zahtjevu. Njezin iskaz u dijelu koji se odnosi na vrijeme i događanja neposredno prije nesreće u izravnoj je suprotnosti s iskazom svjedoka Franje Josipa Horvata, koji nema nikakvih interesa vezano za ishod ovog postupka, a koji je iskazivao konzistentno, logično i u skladu s drugim provedenim dokazima. Osim toga, iskaz tužiteljice nije potkrijepljen niti jednim drugim dokazom, bilo materijalnim bilo personalnim, a ujedno je proturječan medicinskoj dokumentaciji koja prileži spisu kako je prethodno navedeno. Stoga, primjenom načela slobodne ocjene dokaza iz čl. 8. ZPP-a, sud je zaključio da iskaz tužiteljice ne može poslužiti kao temelj za utvrđenje spornih činjenica.

17. Nastavno na prethodno navedeno, sud je prihvatio iskaz svjedoka Franje Josipa Horvata kao osobe sa neposrednim saznanjima, a navedeni svjedok je iskazivao životno, logično i vjerodostojno te njegov iskaz nije suprotan ostalim provedenim dokazima.

18.1. Vezano za prigovor doprinosa tužiteljice nastanku i visini štete zbog pristanka na vožnju s alkoholiziranim vozačem sud je takav prigovor temeljem provedenih dokaza ocijenio osnovanim.

18.2. Naime, svjedok Franjo Josip Horvat izjavio je da je došao u vikendicu tužiteljice gdje je proveo oko sat vremena nakon čega su on i tužiteljica zajedno otišli u kafić gdje su popili nekoliko gemišta, pri čemu je alkohol konzumirala i sama tužiteljica. Ovaj iskaz potkrepljuje i medicinska dokumentacija (list 14) a isto je utvrdio u svom nalazu i vještak u kojem je naveo da je pri prijemu u KB Dubrava utvrđeno akutno opito stanje tužiteljice. Također, medicinska dokumentacija, kao ni nalaz i mišljenje vještaka nisu osporavani.

18.3. Tužiteljica je u svom iskazu navela da je Horvat bio u vikendici svega minutu nakon čega su krenuli u dućan, a nesreća se dogodila svega 5 minuta nakon što su krenuli. Međutim, ovu tvrdnju sud ne prihvaća jer iz medicinske dokumentacije

proizlazi kako je utvrđena alkoholiziranost tužiteljice, što potvrđuje navode svjedoka da je zajedno sa tužiteljicom konzumirao alkohol. U konkretnom slučaju tužiteljica je sama bila u akutnom opitom stanju, što nužno znači da je bila nazočna konzumaciji alkohola ili ga je sama konzumirala, te je morala znati da je vozač u istom stanju. Pristajući na vožnju s takvim vozačem svjesno je pristala na rizik koji je proizašao iz toga stanja. Osim toga, nakon iskaza svjedoka tužiteljica je priznala svoj doprinos od 20% radi pristanka na vožnju s osobom u alkoholiziranom stanju.

18.4. Uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebice da je tužiteljica sama bila u akutnom opitom stanju, da je zajedno sa vozačem konzumirala alkohol, te da je punomoćnik tužiteljice nakon iskaza svjedoka Horvata sam priznao doprinos od 20% — sud utvrđuje da je tužiteljica doprinijela nastanku štete u omjeru od 30% svjesnim pristankom na vožnju s alkoholiziranim vozačem sukladno čl. 1092. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. dalje: ZOO-a).

19.1. Nadalje, vezano za prigovor doprinosa tužiteljice nastanku i visini štete zbog nekorištenja sigurnosnog pojasa sud je takav prigovor temeljem provedenih dokaza ocijenio neosnovanim.

19.2. Naime, teret dokazivanja ovog prigovora leži na tuženiku koji je dužan dokazati da je ovdje tužiteljica doprinijela nastanku štete ili njezinu povećanju. U ovom postupku nije provedeno kombinirano prometno i sudsko-medicinsko vještačenje, niti je tuženik takvo vještačenje predložio. Upravo takvo kombinirano vještačenje jedini je valjani i pouzdani dokaz kojim se može utvrditi je li tužiteljica bila vezana u trenutku nesreće, te u kojoj mjeri bi nevezivanje pojasa uzrokovalo ili povećalo konkretne ozljede tužiteljice. Tuženik je svoj prigovor utemeljio isključivo na navodu da je pojas tužiteljice bio otkopčan prema podacima iz zapisnika o očevidu, dok je tužiteljica dosljedno tvrdila da je bila vezana i da je pojas pukao od sile udarca.

19.3. Bez provedenog kombiniranog vještačenja sud nije u mogućnosti sa sigurnošću utvrditi da li je ili nije tužiteljica bila vezana, niti da li bi nevezivanje pojasa pri konkretnoj dinamici nesreće uzrokovalo nastale ozljede ili bi iste nastale bez obzira na eventualno korištenje pojasa. Iz nalaza vještaka doc. prim. dr. sc. Filipovića razvidno je jedino da su ozljede mogle nastati u dinamici ozljeđivanja, no vještak se nije izjasnio o ulozi sigurnosnog pojasa budući da to nije bio predmet medicinskog vještačenja.

19.4. Budući da teret dokazivanja ovog prigovora leži na tuženiku koji taj dokaz nije predložio, a bez kombiniranog vještačenja nije moguće sa sigurnošću utvrditi ni uzročni doprinos nevezivanja pojasa, prigovor doprinosa tužiteljice zbog nevezivanja sigurnosnog pojasa sud nije prihvatio kao osnovan.

20.1. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva sud je proveo medicinsko vještačenje po doc.prim.dr.sc. Jakši Filipoviću koji je izvršio je uvid u medicinsku dokumentaciju, predmetni spis te je pregledao tužiteljicu. U svom je nalazu detaljno opisao tijek liječenja, kao i rezultate kliničkog pregleda tužiteljice koji je izvršen 9. prosinca 2024.. Vještak u svom mišljenju navodi da je tužiteljica u štetnom događaju zadobila ozljede koje prethodno opisuje (list 49 spisa), a koje su se mogle dogoditi u dinamici ozljeđivanja što predstavlja uzročno-posljedičnu vezu sa štetnim događajem. Navodi

kako je kod tužiteljice učinjena dijagnostička obrada i provedena adekvatna terapija, a po liječenju su zaostale trajne posljedice u vidu redukcije kretnji grudne kralježnice i prijelomu dva rebra. Liječenje je završeno 19. travnja 2023. U nalazu vještak navodi kako je pri prijemu u KB Dubrava utvrđeno akutno opito stanje tužiteljice.

20.2. Vještak je nadalje naveo da su kod tužiteljice zaostale trajne posljedice u iznosu od 10%. Tužiteljica je trpjela fizičke boli jakog intenziteta 5 dana, srednjeg intenziteta 12 dana i manjeg intenziteta 75 dana kumulativno. Nadalje, tužiteljica je trpjela primarni strah jačeg intenziteta koji je bio kratkotrajan; sekundarni strah jačeg intenziteta 2 dana, srednjeg intenziteta 8 dana, kasni strah (bojazan i zabrinutost) 65 dana kumulativno. Tužiteljici je bila potrebna tuđa pomoć i njega 3 sata dnevno kroz 25 dana, a zatim 2 sata dnevno kroz 35 dana kumulativno (ukupno 145 sati). Kod tužiteljice naruženost postoji u lakom stupnju, vidljiva (postoperativni ožiljci na leđima i ožiljak gornje vjeđe lijevog oka, ožiljak u kosi koji nije vidljiv u svakodnevnim kontaktima).

20.3. Stranke na nalaz i mišljenje vještaka nisu imale primjedbi, a sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka kao stručan i objektivan, utemeljen na medicinskoj dokumentaciji i kliničkom pregledu tužiteljice.

21. Odredbom čl. 1045. st. 1. ZOO-a propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Odredbom čl. 1046. ZOO-a šteta je definirana kao umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

22. Temeljem navedenog medicinskog vještačenja utvrđeno je kako je povrijeđeno pravo osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje, čime joj je nastala neimovinska šteta u smislu članka 19. stavak 2. u vezi s člankom 1046. ZOO-a, a utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu na temeljem članka 1100. stavak 1. ZOO-a. Također je utvrđeno da tužiteljici nastala imovinska šteta za tuđu pomoć i njegu u smislu članka 1095. ZOO-a.

23. Slijedom navedenoga, tužiteljici pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete na temelju članka 1100. stavak 1. ZOO-a pri čemu je sud utvrđivao činjenice - kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu novčane naknade u smislu članka 1100. stavak 2. ZOO-a.

24. Iz nalaza i mišljenja vještaka ovaj sud nalazi utvrđenim da je tužiteljica pretrpjela primarni strah jakog intenziteta i kratkog trajanja, sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju od 2 dana, srednjeg intenziteta u trajanju 8 dana i manjeg intenziteta u trajanju od 65 dana za što joj pripada naknada štete u iznosu 1.500,00 EUR. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužiteljica trpjela fizičke bolove jakog intenziteta u trajanju 5 dana, srednjeg intenziteta u trajanju 12 dana i bolove manjeg intenziteta u trajanju 75 dana za što joj pripada naknada štete u iznosu 2.040,00 EUR. Kod tužiteljice su zaostale trajne posljedice od 10% za što joj pripada naknada štete u iznosu od 1.500,00 EUR, dok je naruženje lakog stupnja, vidljivo za što joj pripada naklada u iznosu od 1.000,00 EUR.

25. Imajući u vidu narav ozljede, jačinu i trajanje pretrpljenih fizičkih bolova, kao i jačinu i trajanje pretrpljenog straha, te postotak trajnih posljedica i dob tužiteljice u vrijeme štetnog događaja (34 godine), temeljem čl. 1100. ZOO-s, sud je utvrdio da joj pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u ukupnom iznosu od 6.040,00 EUR. Napominje se da je sud pri utvrđivanju naknada imao u vidu Orijentacijske kriterije Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ali i opći porast troškova života proteklih nekoliko godina.

26. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega nestručne osobe u trajanju od 3 sata dnevno tijekom 25 dana, a potom 2 sata dnevno tijekom 35 odnosno ukupno 145 sati. Tužiteljica je svom iskazu navela da su joj pomoć i njegu pružali ukućani, ponajviše majka, što među strankama nije sporno, pa je sud temeljem čl. 1095. ZOO-a, a primjenom čl. 223. ZPP-a utvrdio da tužiteljici za ukupno 145 sati tuđe pomoći pripada pravo na naknadu u iznosu od 580,00 EUR (4,00 EUR po satu).

27. Slijedom navedenog određena je pravična novčana naknada neimovinske štete u iznosu 6.040,00 eura i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 580,00 eura, odnosno ukupno 6.620,00 eura.

28. Ovaj iznos potrebno je umanjiti za 30% doprinosa tužiteljice nastanku štetnog događaja obzirom, a kako je prethodno obrazloženo, slijedom čega su utvrđuje da je pravična novčana naknada neimovinske štete u iznosu 4.228,00 eura i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 406,00 eura, odnosno ukupno 4.634,00 eura. Nadalje, ovaj iznos potrebno je umanjiti za iznos koji je tuženik isplatio tužiteljici povodom odštetnog zahtjeva 4. prosinca 2023. i to 3.600,00 eura na ime povrede prava osobnosti i 302,40 eura na ime tuđe pomoći i njege odnosno ukupno 3.902,40 eura što u konačnici daje iznos od 731,60 eur odnosno 628,00 eura na ime povrede prava i osobnosti, te 103,60 eura na ime tuđe pomoći i njege.

29. Slijedom navedenog, tužiteljici na ime naknade štete pripada daljnji iznos od 731,60 eura (628,00 eura na ime povrede prava i osobnosti, te 103,60 eura na ime tuđe pomoći i njege), dok je tužbeni zahtjev koji prelazi dosuđeni dio neosnovan.

30. S obzirom na to da je tužiteljica podnijela odštetni zahtjev 5. srpnja 2023. (list 31 spisa), kojeg je tuženik zaprimio 7. srpnja 2023 (list 31 spisa), temeljem čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj: 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.) ima pravo i na pripadajuće zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva do isplate. Naime, prema već ustaljenoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, npr. u odlukama broj Rev-1696/17 od 11. travnja 2018. i broj Rev-550/14 od 18. studenoga 2015., zauzeto je pravno shvaćanje da oštećenicima kod primjene članka 12. ZOOP-a pripada zatezna kamata na neimovinsku i imovinsku štetu od dana podnošenja odštetnog zahtjeva osiguravatelju. Pritom nije od značaja što je dio naknade štete isplaćen nakon podnošenja zahtjeva, jer na preostali iznos neisplaćene naknade štete zatezna kamata pripada od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno u ovom slučaju od 5. srpnja 2023.. Stopa zatezne kamate propisana je odredbom čl. 29. st. 2. ZOO.

31. Iz navedenog, sud je ocijenio neosnovanim zahtjev tužiteljice za isplatom zateznih kamata na ime tuđe pomoći i njege od 17. ožujka 2023. do 4. srpnja 2023.

32. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki I., II., III. i IV. izreke.

33. Prilikom utvrđivanja uspjeha stranaka u sporu sud je uzeo u obzir visinu konačno postavljenog zahtjeva (3.027,60 EUR) i iznos koji je tužiteljici dosuđen (731,60 EUR). Budući da je tužiteljica u pogledu osnove svog zahtjeva uspjela 70%, dok je u pogledu visine uspjela u omjeru od približno 25%, ukupni uspjeh tužiteljice u sporu iznosi približno 50%.

34. Slijedom navedenog, temeljem čl. 154. stavak 4. ZPP-a sud je odlučio kao u točki V. izreke.

Zagreb, 15. svibnja 2026.

Sudac:
Ana Ćosić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pisanim putem ovome sudu u pet istovjetnih primjeraka u roku od 15 dana od dana objave presude.

Dna:

1. Tužitelju po pun.,
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30888-14dd0**

Kontrolni broj: **0b7e7-d034a-7724c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.